

Organisateurs :

Laboratoire GEODE UMR 5602 Géographie de l'Environnement, Centre National de la Recherche Scientifique, France

Commissaire et graphisme : Albane Burens – Ingénieur de recherche
Coordination : Laurent Carozza – Chercheur scientifique

Institut de Recherches Éco-Muséales «Gavrilă Simion» de Tulcea

Commissaire : Cristian Micu – Directeur
Coordination : Sorin Cristian Ailincăi – Directeur général, Florian Mihail – Chef du Service du Musée d'Histoire et d'Archéologie, Iuliana Titov – Chef du Service du Musée d'Ethnographie et d'Art Populaire
Conservation : Adina Ailincăi – Conservatrice et Gestionnaire de la Collection d'Archéologie
Restauration : Vera Rusu – Restauratrice, Liliana Marcu – Restauratrice, Gabriela Radu – Chef du Service de Laboratoire de Restauration-Conservation du Patrimoine Mobil et Immobilier
Promotion : Cătălina Popa – Chargée de mission spécialisée

Ambassade de France en Roumanie / Institut Français de Roumanie

Coordinateur : Julien Chiappone-Lucchesi - Conseiller de coopération et d'action culturelle près l'Ambassade de France en Roumanie & Directeur Général de l'Institut Français de Roumanie
Développement du projet : Rabie Ben Atitallah – Attaché de coopération scientifique et universitaire
Souyris Charlotte – Chargée de coopération scientifique
Communication : Adina Tonea – Pôle de Communication / Institut Français de Roumanie
Raluca Oana Radu – Attachée de Presse et Community Manager/ Institut Français de Roumanie

Musée Municipal de Bucarest

Commissaire : Vasile Opreș – Chef du Département d'Archéologie Systématique et Histoire
Coordination : Adrian Majuru – Directeur général
Dan Pîrvulescu – Directeur
Conservation : Adelina Darie – Conservatrice
Promotion : Eliana Radu – Chef du Département Relations Publiques, Marketing et Projets Culturels
Simona Popescu – Chargée de mission
Graphisme : Ștefan Csampai – Graphiste

Parteneri media:

cărturești

Organizatori:

Laboratoire GEODE UMR 5602 Géographie de l'Environnement, Centre National de la Recherche Scientifique, Franța

Curator și grafică: Albane Burens – Cercetător științific
Coordonare: Laurent Carozza - Cercetător științific

Institutul de Cercetări Eco-Muzeale „Gavrilă Simion” Tulcea

Curator: Cristian Micu – Director
Coordonare: Sorin Cristian Ailincăi – Manager, Florian Mihail – Șef Serviciu Muzeul de Istorie și Arheologie, Iuliana Titov – Șef Serviciu Muzeul de Etnografie și Artă Populară
Conservare: Adina Ailincăi – Muzeograf, Gestionar Colecție de Arheologie
Restaurare: Vera Rusu – Restaurator, Liliana Marcu – Restaurator, Gabriela Radu – Șef Serviciu Laborator de Restaurare-Conservare Patrimoniul Mobil și Imobil
Promovare: Cătălina Popa – Referent de specialitate

Ambasada Franței în România / Institutul Francez din România

Coordonator: Julien Chiappone-Lucchesi – Consilier de cooperare și acțiune culturală la Ambasada Franței în România & Director General al Institutului Francez din România
Dezvoltare proiect: Rabie Ben Atitallah - Atașat pentru cooperare științifică și universitară
Souyris Charlotte – Ofițer de cooperare științifică
Comunicare: Adina Tonea – Coordonator de Comunicare / Institutul Francez din România
Raluca Oana Radu – Atașat de Presă și Community Manager/ Institutul Francez din România

Muzeul Municipiului București

Curator: Vasile Opreș – Șef Secția Arheologie Sistematică și Istorie
Coordonare: Adrian Majuru – Manager
Dan Pîrvulescu – Director
Conservare: Adelina Darie – Conservator
Promovare: Eliana Radu – Șef Secția Relații Publice, Marketing, Proiecte Culturale și Educație Muzeală
Simona Popescu - Referent de specialitate
Grafică: Ștefan Csampai – Grafician

De terre et d'eau : habiter le Danube il y a 6500 ans

Pe pământ și pe apă: locuitorii Deltei Dunării acum 6500 de ani

11.12. 2024 - 30. 03. 2025

Muzeul Municipiului București
Palatul Suțu
Bd. I.C. Brătianu 2

#commissiondesfouilles

MUZEUL
MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI

Le delta du Danube, symbole de nature sauvage, occupe une place particulière dans notre imaginaire. Mais le delta est-il aussi «immuable» que nous nous le représentons ? À t-il toujours été tel que nous le connaissons aujourd'hui ?

Les recherches archéologiques et géographiques menées par une équipe franco-roumaine révèlent qu'il y a 6 500 ans cette région était intensément peuplée par des communautés agro-pastorales. Le site archéologique de Taraschina, aujourd'hui partiellement submergé sous les eaux et les sédiments apportés par le fleuve, offre des preuves claires d'un monde disparu.

Les populations chalcolithiques de la culture Gumelnița exploitaient les écosystèmes en pratiquant l'agriculture, l'élevage et la pêche. Mais elles ont dû faire face aux changements environnementaux causés par la lente montée du niveau de la mer Noire. Confrontées à des inondations de plus en plus fréquentes, à la perte des terres cultivables et à leur transformation en lacs et zones humides, ces communautés ont été forcées de s'adapter, modifiant ainsi leur mode de vie. Elles ont finalement abandonné ces territoires, en se déplaçant vers la rive continentale du Danube.

L'exposition vise à reconstituer le mode de vie de ces peuples de l'âge du Cuivre et à souligner les liens fragiles qui unissent les sociétés à leur environnement.

L'analyse du passé soulève des questions essentielles sur les crises écologiques et la capacité des sociétés à répondre aux changements extérieurs. Les communautés chalcolithiques vivant à la frontière entre terre et eau ont réussi une adaptation temporaire, mais elles ont finalement dû se soumettre face à l'inexorable avancée du delta.

Considéré comme un espace «naturel», le delta du Danube est le résultat d'une interaction continue entre les forces de la nature et l'activité humaine. Les sociétés ont modelé et transformé ces paysages relégués «aux marges» pendant des millénaires. La période communiste a accéléré ce processus, artificialisant une part significative du delta et créant une mosaïque d'écosystèmes plus ou moins naturels.

Au fil des millénaires, les populations vivant sur les rives du Danube ont conservé des liens étroits avec le fleuve qui les nourrit. Bien que domestiqué en apparence, celui-ci revendique périodiquement son cours naturel.

L'exposition nous invite à réfléchir aux liens réels et symboliques que nous entretenons avec les espaces façonnés par la terre et l'eau et à la capacité des hommes à s'adapter aux changements écologiques profonds.

Delta Dunării ocupă un loc special în imaginația oamenilor, fiind asociată cu natura și sălbăticia. Dar este aceasta neschimbătoare? A fost întotdeauna acolo?

Cercetările arheologice și geografice efectuate de o echipă franco-română arată că, în urmă cu 6500 de ani, zona era intens locuită de comunități agro-pastorale. Săpăturile arheologice de la Maliuc, punctul «Taraschina» au făcut cunoscut faptul că un peisaj vechi de 6500 de ani este în prezent acoperit de ape și sedimentele transportate de fluviu.

Populațiile eneolitice ale culturii Gumelnița exploatau ecosistemele locale, prin practicarea agriculturii, creșterea animalelor și pescuit, dar au fost nevoite să facă față schimbărilor ecologice cauzate de creșterea lentă a nivelului Mării Negre. În fața unor inundații tot mai frecvente, a pierderii terenurilor agricole și a transformării acestora în lacuri și zone umede, aceste comunități au fost forțate să se adapteze, schimbându-și stilul de viață. În cele din urmă, au abandonat aceste teritorii, retrăgându-se pe marginea continentală a Dunării. Scopul acestei expoziții este de a reconstitui modul de viață al populațiilor din perioada eneolitică și de a evidenția legăturile fragile dintre societăți și mediul lor.

Analiza trecutului ridică întrebări esențiale despre crizele ecologice și capacitatea societăților de a răspunde la schimbările mediului înconjurător. Comunitățile eneolitice care au trăit la limita dintre pământ și apă s-au adaptat pentru o perioadă relativ scurtă de timp, fiind în cele din urmă obligate să se retragă în fața avansului implacabil al Deltei Dunării.

Dar este delta atât de naturală pe cât ne imaginăm? Arheologia și istoria mediului arată că zonele umede au fost considerate întotdeauna atractive de comunitățile umane. Aceste peisaje, considerate „marginale”, au fost modelate și transformate de-a lungul mileniilor. Delta Dunării nu face excepție de la această istorie globalizată, care a atins probabil apogeul în perioada comunistă prin artificializarea unei părți importante a teritoriului său, proces care a contribuit la formarea unui mozaic de ecosisteme mai mult sau mai puțin naturale.

Încă din neolitic, oamenii care trăiesc de-a lungul Dunării au păstrat legături strânse cu fluviul care îi hrănește. Acesta, deși aparent îmblânzit, își revendică periodic cursul natural.

Expoziția ne invită să reflectăm asupra legăturilor reale și simbolice pe care le întreținem cu spațiile modelate de pământ și apă și asupra capacității oamenilor de a se adapta la schimbările ecologice profunde.